

ע"פ 54363/01 - מדינת ישראל נגד פטлина בע"מ

בית הדין הארץ לעבודה

ע"פ 54363-01-19

10 דצמבר 2019

מדינת ישראל

המעעררת

המשיבות

1. פטлина בע"מ
2. לימור ארדיטי

לפני השופט סיגל דיזוב-מוטולה, השופט אילן סופר, השופט מיכאל שפייצר

ב"כ המערערת - עו"ד עדי צימרמן

ב"כ המשיבות - עו"ד שלמה בכור

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית הדין האזרחי תל אביב (השופט הבכיר יצחק לובוצקי, הע"ז 17-08-7306), במסגרתו הוטל על המשיבות "ביחד ולחוד" קנס כולל של 40,000 ל"נ בגין שתי עבירות של העסקת עובד זר שלא כדין בנגדם לסעיפים 2(א)-(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991 (להלן: **חוק עובדים זרים**), וכן עבירות של העסקת עובדים אלה ללא בטוח רפואי בAGAINST סעיף 2(ב)(3) לחוק זה. המשיבה 2 הורישה לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים, העוסק באחריות נושא משרה, וחיבתה בנוסף לחתום על התcheinבות להימנע מביצוע עבירה דומה למשך שנתיים.
2. במסגרת הדיון בערעור הסכימו הצדדים כי בפסק הדין נפללה טעות בפסקת העונש יחד ולחוד. ואכן, כבר נקבע כי **"הדין הפלילי, בשונה מהדין האזרחי, אינו מאפשר את קיומם של 'חייבים במשותף' ועונשו של כל נאשם צריך להיגזר בנפרד"** (ע"פ (ארצי) 15-01-2018 מדינת ישראל - הווד תדוק ומטחר בע"מ (10.3.16)). לפיקר ובהתאם להסכמה הצדדים דין הערעור ביחס לפסקת העונש יחד ולחוד להתקבל, יש לגוזר את עונשה של כל משיבה בנפרד. הצדדים לא הגיעו להסכמה לגבי גובה הकנס שיש להטיל על כל אחת מהמשיבות, אך לא התנגדו לכך שהטלת העונש תבוצע בבית דין זה.

3. ראשית נציין כי מדובר לטעמו ב"airoou" אחד בהתאם ל מבחנים שנקבעו לעניין זה בפסקה (ע"פ (ארצי) 14-01-2018 מדינת ישראל - חדות הורים בע"מ (8.11.14)), ובהתאם שיש לקבוע מתחם עונשה הולם לאירוע בנסיבות, ובהמישר לכך עונש כולל לכל העבירות שנעברו במסגרת אותו אירוע (סעיף 40(ג)(א) לחוק

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. אשר למתחם הענישה הראו - בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו על ידי בית הדין האזרוי בגזר דין ולא נסתרו על ידי המדינה, הינו כשל נקודתי באירוען של אשרות שהייתה של מבקשי מקלט מרירותיה "באופן רצוף" הגם שלטענת המשיבות הוצגו להן אשרות; על ידי "עסק משפחתי קטן שפועל שנים ארוכות ללא רבב"; וכאשר "גם בהתייחס לאוותם עובדים שהעסקו שלא כדין, לכארה הוקף על הוצאה תלושי שכר ומתן זכויות סוציאליות" כך שאין מדובר בהעסקה שנوعדה לחסוך בעלותה העסקה (ע"פ (ארצ) 19-02-61440-11.10.19) - שוכנענו כי יש להעמיד את מתחם הענישה בהנישה בהתייחס למשיבה 1 **דגימים בע"מ - מדינת ישראל** (11.10.19)) - בדין כפל הקנס המנהלי בגין העסקה שלא כדין בהתייחס לשני עובדים זרים המוגדרים כ"مستננים") ועד 25% מהकנס המירבי.

בקביעת המתחם לקחנו בחשבון גם את הנسبות לחומרה, וביניהם משך תקופת ההעסקה והעובדת כי מדובר בהעסקה במסגרת משלח ידן של המשיבות. עם זאת, בהתחשב בנסיבות המייחדות סברנו שאין לקבוע את הרף התחthon של מתחם הענישה על פי כפל הקנס המנהלי בגין העסקה שלא כדין בצירוף הקנס המנהלי בגין העבירה הנוספת של אי ערכית ביטוח רפואי, וכל זאת בהכפלה לשני עובדים; לצורך קביעה זו לקחנו בחשבון גם את הוראת השעה הקובעת כי הקנס המנהלי בגין העסקה שלא כדין של עובד זר המוגדר כ"مستנן" הוא מילא כפול מהקנס המנהלי בגין העסקה שלא כדין של עובד זר אחר. כתוצאה לכך, הכפלה אריתמטית חזורת ונשנית של הקנס המנהלי (בгин העסקת "مستנן"; בגין עצם הגשת כתב אישום לאור סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים; בגין כך שמדובר בשני עובדים; ובгин כך שמדובר בשתי עבירות שונות ביחס לכל עובד) אינה מידתית לטעמנו בהתחשב בכך שמדובר בדין אחד, ומצדך להסתפק ברף תחthon של 40,000 ל"ש לולוך בחשבון באופן מלא את רצון המחוקק להחמיר בענישה כאשר מדובר בהעסקה עובד זר המוגדר כ"مستנן".

5. אשר לקביעת העונש בתוך המתחם - בהתחשב מכלול הנسبות לרבות נטילת האחריות, העדר עבירות קודמות והודאה בעבירות תוך חיסכון בזמן שיפוטי - שוכנענו כי ראוי להעמיד את הקנס שהוטל על המשיבה 1 על הרף התחthon של מתחם הינו על סך של 40,000 ל"ש, וזאת גם תוך התחשבות בקנס הכלול שהוטל על ידי בית הדין האזרוי ומתוך המגמה הפסיקתית שלא למצות את הדין בערכאת הערעור (ע"פ (ארצ) 14-04-12113-12.3.19)). להסרת ספק נבהיר כי קנס זה אינו נמור מכפל הקנס המנהלי הקבוע להעסקת עובד זר "مستנן" שלא כדין (בהתאם להוראת סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים המחייב "טעמים מיוחדים שיישרמו" לצורך הפחטה מהכפל האמור).

6. אשר למשיבה 2 - שוכנענו כי יש להעמיד את מתחם הענישה לגביה בגין האירוע בכללו על 10,000 ל"ש ועד 45,000 ל"ש (כ- 20% מהקנס המירבי לארבע עבירות). בהתחשב מכלול הנسبות לרבות משמעות הרשעה שלעצמה לאדם נורטטיבי; העבדה כי מוטל קנס במקביל על החברה שבבעלותה; והעיקרון של אי מיצוי הדין בערכאת הערעור כמפורט לעיל - אנו מעמידים גם את הקנס לגביה על הרף התחthon הינו על סך של 10,000 ל"ש. בנוסף תיוותר על כנה התחייבות, כפי שהוטלה עליה על ידי בית הדין האזרוי.

7. **סוף דבר** - הערעור מתקבל באופן חלקי כמפורט לעיל. המשיבות תשלםנה את הפרשי הקנסות ב - 10 תשלוםום חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.1.20 ואילך. על מנת לאפשר לזכירות את הוצאה השוברים לתשלום הקנס, יודיעו המשיבות תוך 7 ימים כיצד חולק ביניהן תשלום הקנס המקורי שנפסק על ידי בית הדין האזרוי.

בהתאם להסכמה הצדדים, פסק הדין ישלח לצדדים בדואר.

על פסק הדין ניתן לערער לבית המשפט העליון לאחר קבלת רשותו לכך. בקשת רשות ערעור יש להגיש בבית המשפט העליון תוך 45 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, יב כסלו תש"פ
(10 דצמבר 2019),
בעהדר הצדדים וישלח
אליהם.

**מיכאל שפיר,
שופט**

אלון סופר, שופט

סיגל דיזרב-מוטולה,
שופטת, אב"ד